

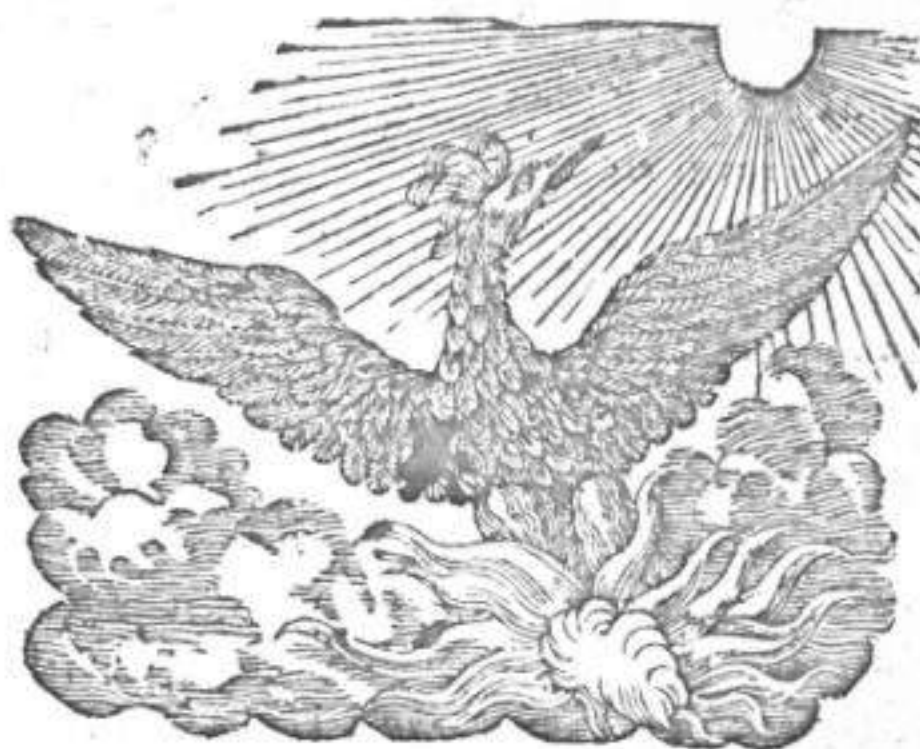
Αριθ. 72.

Ετους ΣΤ'

ΕΝ ΝΑΥΠΛΙΩ, ΣΑΒΒΑΤΩ,

ΓΕΝΙΚΗ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΡΟΜΗΣ.

Ετησία . . . Φοίνικας 36
Εξαμηνιαία . . . 18
Τριμηνιαία . . . 9
Αι συνδρομαί γίνονται ενταύθα μὲν ἐν τῷ
Γραφείῳ τῆς Ἐφημερίδος, εἰς ὅλα δὲ τὰ
λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, παρὰ τοῖς ἑν-
στάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

19 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1831.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Αἱ διὰ τῆς Ἐφημερίδος ταύτης κοινοποιούμεναι δημόσιαι πράξεις τῆς Κυβερνήσεως, ὁποίας φύσεως καὶ ἂν εἶναι, καὶ ὁποίας Ἀρχῆς ὑπογραφὴν καὶ ἂν φέρωσι, θεωροῦνται ὡς ἐπίσημοι.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐκ Ναυπλίου, 18 Σεπτεμβρίου.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Π. ΕΠΙ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ.

Ἀπὸ ἀναφοράς τοῦ Γενικοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Πελοποννήσου Κυρίου Θεόδωρου Κωλοκοτρώνη λαμβάνομεν τὰς ἀκολούθους θετικὰς πληροφωρίας τῶν ὧν συνεβήσαν κατὰ γῆν καὶ θάλασσαν περὶ τὴν Σπάρτην, τὰς ὁποίας σπεύδομεν νὰ σᾶς κοινοποιήσωμεν.

Ἀφοῦ τὰ ἐθνικὰ πλοῖα κατέλαβον τὸν Ἀλμυρὸν, οἱ ἐν τοῖς ἀνταρτικοῖς πλοίοις μὴ δυνάμενοι νὰ ἐκπλεύσωσι καὶ τραπῶσιν εἰς φυγὴν, ἀπετόλμησαν ν' ἀνυψώσωσι τὴν αὐτὴν τοῦ Πόρου τραγικὴν σκηνὴν. Ἐν τῷ πλοίῳ παρέδωκαν εἰς τὰς φλόγας τοῦ πυρὸς, ἄλλο κατεβύθισαν, τὰ ὅτε λοιπὰ δύο, τὸ τοῦ Λαλαιχοῦ καλούμενον καὶ τὸ βοϊκίον ὁ Ἀπόλλων, ἐγκατέλιπον εἰς τὴν ἐξουσίαν τῶν ἡμετέρων, διασωθέντες εἰς τὴν γῆν μετὰ τῆς συμπλευύσης Ἐπιτροπῆς.

Ἐκ τῶν ὧν διέτρεξαν, φαίνεται ὅτι οἱ ἀπετταλμένοι ἐξ Ὑδρας διὰ ν' ἀποσπᾶν τινὰς τῶν Σπαρτιατῶν εἰς τοὺς σκοποὺς τῆς κακοδουλίας τῶν, συνεπέφερον ὡς δέλεαρ καὶ ἱκανὸν ἀριθμὸν νομίσματος χρυσοῦ καὶ ἀργυρίου κατ' ἐπιφάνειαν. Οἱ δελεασθέντες δὲν ἔλειψαν μετ' οὐδ' ἑνὸς νὰ αἰσθαιθῶσιν, ὅτι καὶ τὰ διδόμενα χρήματα δὲν ἦσαν, εἰμὴ ἔργα χειρῶν, ὡς καὶ οἱ σκοποὶ, κακουργῶν ἀνθρώπων. Ὅθεν ἀγακτεῦντες κατὰ τῆς ψευδαποστολικῆς ἐπιτροπῆς καὶ τῶν Ὑδραιῶν ἑκα τοιαύτης μεθοδοσίης διὰ κιβδηλῶν εἰκοσαρίων καὶ σεληνίων, ἐφώρμησαν κατ' αὐτῶν, καὶ ἀπελπίε, νὰ τοὺς θυσιάσωσι διαμεσολαβήσεως ἄλλων, ἠρξάνθησαν νὰ τοὺς ἀπογυμνώσουν μέχρι τοῦ τελειοῦ αἵου εἰδύματος.

Τοιαύτην ἀπώλεια ἀνταμοιβὴν ἀξίαν τῶν χορηγηθέντων ὀψωνίων, διέλυται τὴν μετὰ τῶν κακουργικῶν ἐταιρίαν, καὶ τὸ μὲν πλήρωμα τῶν ἀνταρτικῶν πλοίων μετὰ τῆς ἐπιτροπῆς μετέβη εἰς τὸ Τελωνεῖον Καλαμάτας, ὅθεν δελεῖ διαπλεύσει, ὡς λέγεται, εἰς Ὑδραν, ὁ δὲ στρατιωτικὸς ὄχλος, διαλύεται ἀπερχόμενος εἰς τὰ ἴδια, καὶ

ἕκαστος αὐτῶν ἀφισπλίζεται, ὅπου συναντηθῇ, παρὰ τῶν στρατιωτῶν τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ στασιάρχης Κατσάκος εὐρίσκεται ἤδη μετὰ τινῶν συνοπαδῶν κατὰ τὴν ἐπαρχίαν Σταυροπηγίου δὲν ἀμφιβάλλομεν, ἀλλὰ πιστεύομεν ἀδιστακτικῶς εἰς τὸν ζῆλον καὶ εἰς τὴν πρὸς τὰ καθεστῶτα τελείαν ἀφοσίωσιν τῶν κατὰ τὴν Στάσιν Στρατιωτικῶν καὶ Πολιτικῶν Ἀρχῶν, ὅτι δὲν θέλει ἀποφύγει τὴν τῶν ὧν κατεργάσθη δικαίαν ποινὴν.

Ὁ Φλέτας, ὅστις διὰ προδοσίας ἐζήτητε ν' ἀνταμείψῃ τὴν εἰς τὰ προκαταπραχθέντα ἐγκλήματα τοῦ ἐπιεικείαν τῆς Κυβερνήσεως, συνελήφθη καὶ ὠδηγήθη εἰς Ναῦπليون. Οἱ νόμοι θέλουσι προσκαλέσει κατ' αὐτοῦ τὴν αὐστηρότητα τῆς δικαιοσύνης.

Ναυπλία, τὴν 16 Σεπτεμβρίου 1831.

Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεὺς Π. Γ. ΡΩΜΟΣ.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ τῶν Ἀντιπροσώπων Συνεδρίου τῆς Γαλλίας τῆς 28 Ἰουλίου ὁ τοῦ Ὑπουργείου Πρόεδρος ἐξεβασεν εἰς πλάτος τὸ πολιτικὸν σύστημα, τὸ ὅποιον ἀκολουθεῖ ἀδιακόπως ἡ Κυβέρνησις κατὰ τὰ ἐσωτερικὰ καὶ κατὰ τὰ ἐξωτερικὰ πράγματα. Θέλομεν δὲ ἀναφέρει ἐκ τοῦ λόγου τὰς ἐξῆς οὐσιωδεστέρας περικοπὰς.

α. Ποῖον δ' εἶναι τὸ σύστημα τοῦτο, τὸ ὅποιον δὲν καυχώμεθα ὅτι εἶναι ἐφεύρημα ἰδικόν μας, ἐπειδὴ δὲν ἐφευρίσκειται σύστημα, τὸ ὅποιον ἐνυπάρχει ὀλίγοις εἰς τῶν πραγμάτων τὴν φύσιν; Κατὰ τὰ οἰκικὰ ἡμῶν πράγματα, ὁ Χάρτης, ὅλος ὁ Χάρτης, καὶ τίποτε ἄλλο ἢ ὁ Χάρτης. Μεταχειριζόμενος δὲ τοὺς λόγους τούτους φίλου τινός, τὸν ὅποιον θρηνεῖ ἡ Γαλλία, εὐρίσκω εἰς αὐτοῦ, τὸ πολιτικὸν ἡμῶν σύστημα. Ναι, Κύριοι, ἡμεῖς μετεχειρίσθημεν τὴν ἐξουσίαν μας περιορίζομενοι εἰς τὰς ἐνέργειάς τοῦ Χάρτου τοῦ 1830, καὶ θέλομεν νὰ ἐκταθῶμεν ἔω εἰς τὰ τελευταῖα αὐτοῦ ὅρια, ἀλλὰ νὰ τὰ ὑπερβῶμεν, οὐδέποτε!

δύναται νὰ εἶπῃ ὅτι τὸ σύστημα τοῦτο δὲν συνάδει μὲ τῆς Ἰουλιανῆς ἐπαναστάσεως, ἀλλ' ἀνθίσταται εἰς τὴν ἀντιθέσιν τῆς καὶ ἀντιθέσιν εἰς τὰς συνεπειὰς τῆς. Ἡθέλησε, Κύριοι, ἡ Ἰουλιανὴ ἐπανάστασις πλέον τι τοῦ Χάρτου; Οὐδεὶς, ὅσον ἐγὼ ἐξεύρω, θέλει τολμήσει νὰ διίσχυσῃ.

» Αὐτὴ ἦλθεν, ὅχι διὰ νὰ ἐξαναρχίσῃ, ἀλλὰ διὰ νὰ συμπληρώσῃ τὴν πρώτην ἡμῶν ἐπανάστασιν, οὐδὲ ἐδόθη εἰς τὴν Γαλλίαν καὶ εἰς τὸν κόσμον ὡς σύνθημα διεγείρον αὐτὰς εἰς τολμηρὰς ἀποπειράς καὶ εἰς ἀτελευτήτους συγρούσεις. Πρέπει νὰ ἐξασφαλίσῃ εἰς ἡμᾶς ὀριστικὴν Κυβερνήσιν, καὶ ὁ Χάρτης, εἶναι τὸ μόνον πρόγραμμα τῆς Κυβερνήσεως ταύτης. Τί χρειάζεται λοιπὸν, διὰ νὰ εἶναι τις ἄλλος εἰς τὸ Δέλημα τῆς Ἰουλιανῆς ἐπαναστάσεως; Ἀπὸ γὰρ ν' ἀκολουθῇ τὸν Χάρτην μὲ καθαρότητα καὶ εὐλικρίνειαν. Τί δαί, ὦ ἄνδρες, δὲν ἐπράξαμεν ἡμεῖς οὕτω;

» Δύο τινὰ περιέχονται σήμερον εἰς τὸν πολιτικὸν κώδικα: νόμοι τεθειμένοι ἤδη καὶ νόμοι τεθησόμενοι. Καὶ οἱ μὲν τεθέντες δεφύλαχθησαν πιστῶς· μάρτυρες ὑμεῖς αὐτοί, Κύριοι, ἐπειδὴ εἶ, τῶν νόμων τούτων σὰς ἐκάλετε νὰ συνέλβετε εἰς τὸ Συνέδριον τοῦτο, καὶ ἐξήρτετε μὲ πόσῃν εὐλικρίνειαν διειρηθήσαν καὶ αἱ ἐλάχισται τῶν διατάξεων αὐτοῦ. Τὸ αὐτὸ Δέλομεν εἰπεῖ καὶ περὶ τῶν ἄλλων νόμων τῶν οὐχ' ἤτις ἀξιολογώμεν τῶν τῆς ἐκλογῆς ἀφορώμενων. Ὁ περὶ τῆς ἐθνικῆς φρουρᾶς ἐξετελέσθη ἤδη κατὰ πᾶσαν τὴν Γαλλίαν, ὡσαύτως δὲ καὶ ὁ περὶ τοῦ ὁργανισμοῦ τῶν δημογεροντιῶν ἐγγίξει νὰ ἐκπληρωθῇ. Οἱ δὲ μέλλοντες νὰ τεθῶσι τῶν νόμων, Δέλουν προτεθῇ εὐθὺς εἰς τὴν σκέψιν σας, καὶ δὲν ἐξήρηται ἀφ' ἡμῶν τὸ νὰ μὴ τελεσιουργήσῃ ἡ παρούσα σύνοδος τὰς ἐπαγγελίας τοῦ 69 ἄρθρου τοῦ Χάρτου.

» Μὴν ἀπατώμεθα, Κύριοι, πλὴν τοῦ Χάρτου, πλὴν τῆς ἀληθινῆς συνταγματικῆς ἀξιοπρεπείας, δηλαδὴ πλὴν τῆς πολιτείας τῆς ἐκ τῶν τριῶν συσταμένης κυρίων ἀρχῶν τῶν συντελουσῶν εἰς τὴν κατασκευὴν ὅλων τῶν νόμων καὶ ὅλων τῶν συντάξεων, οὐδὲν ἄλλο ἀνήκει ἰδίως εἰς τὴν Ἰουλιανὴν ἐπανάστασιν! αὐτὴ ἐνταῦθα ἐστάθη, καὶ ὅσα μεγαλαυχούντες λέγουσιν περὶ τῶν παρεπομένων τῆς ἐπαναστάσεως ταύτης, ἄλλο δὲν εἶναι εἰμὴ προοίμια νέας ἐπαναστάσεως. Ἀλλ' ἡ Γαλλία τρανῶς ἀποφαίνεται καθημέραν ὅτι φρίττει πᾶσαν νέαν ἐπανάστασιν. Διότι προβαίνοντες τοιοῦτοτρόπως ἀπὸ συνεπειᾶς εἰς συνεπείαν, ποῦ Δέλομεν φθάσει, Κύριοι; Εἰς τὴν διάλυσιν τῆς κοινωνίας; Ἀλλοίμονον εἰς ἡμᾶς, ἐὰν ὑπακούοντες εἰς τὴν τυφλὴν ταύτην λογικὴν, καὶ προσηλώνοντες πάντοτε τὰ βλέμματά μας εἰς χιμαιρικὸν μέλλον, παραμελήσωμεν τοὺς καρποὺς τῶν θριάμβων μας, διὰ νὰ τρέχωμεν ἀκαταπαύστως εἰς κατακτήσεις ἀπράκτους. Ἀς ἔχωμεν πάντοτε ἐνώπιόν μας τὸ πρόσφατον παράδειγμα. Τίτι τρόπον ἀπωλέσθη ἡ Παλιγγενεσία; Τὴν ἠφάνισαν οἱ λεγόμενοι ἐξαιρετοὶ φίλοι τῆς μὲ τὰς ἀπώλητους ἀπαιτήσεις των. »

» Τοιοῦτον ἄρα εἶναι, Κύριοι, τὸ τῆς ἐσωτερικῆς πολιτικῆς ἡμῶν σύστημα, τὸ νὰ ἔχωμεν δηλαδὴ τὸν Χάρτην ὡς ἀμετάβλητον κανόνα τῶν πράξεών μας, νὰ μετατυπώσωμεν τὸ κράτος, καὶ νὰ δώσωμεν εἰς αὐτὸ τὴν ἰσχὺν καὶ τὴν ἐνότητά, αἱ ὁποῖαι τοὺς λείπουν, νὰ ἡνυχάσωμεν ὅλα τὰ συμφέροντα, ἐξασφαλίζοντες αὐτὰ μὲ τὴν εὐλαξίαν καὶ μονιμότητά, νὰ σεβώμεθα τοὺς νόμους, νὰ ζητῶμεν εἰς τὴν νόμιμον τάξιν καὶ εἰς τὴν ἐξ αὐτῆς προερχομένην ἠθικὴν δύναμιν ὅλα τὰ μέσα τῆς ἐνεργείας καὶ ἐπιρροῆς· τέλος πάντων νὰ μὴ συγκατανεύσωμεν ποτὲ γὰ κάμωμεν Κυβερ-

νησιν φάτριαστικὴν, καὶ, ἐπαγρυπνούντες αὐστηρῶς εἰς τὰς ἐν τῇ σκιᾷ στημένας παγίδας, νὰ μὴ ἐνδώσωμεν ποτὲ εἰς τὴν ἡδονὴν τοῦ νὰ διώξωμεν τοὺς νικημένους, ἐπειδὴ τοιοῦτοτρόπως ἀτιμάζεται ἡ νίκη!

» Μεταβαίνω τώρα εἰς τὴν ἐξέτασιν τῆς ἐξωτερικῆς μας πολιτικῆς. Ὅχι μόνον μᾶς κατηγοροῦν διὰ τὴν ἐσωτερικὴν διοίκησιν, ὅτι ἐλησμενήσαμεν τὰς συνεπειὰς τῆς Ἰουλιανῆς ἐπαναστάσεως· ἀλλὰ καὶ τὸ ὅποιον ὡς πρὸς τὰ ἐξω ἡκολοθήσαμεν σύστημα ὑποφέρει τὰς αὐτὰς ἐπιπλήξεις. Τὸ σύστημα τοῦτο εὐρόμεν κατεστημένον, ὅταν ἐμῶν καμὲν εἰς τὰ πράγματα, ἐκ διαπραγματεύσεων ἐπιχειρησμένων, τὰς ὁποίας ἐξ ἀνάγκης ἔπρεπε ν' ἀκολουθήσωμεν, Ἐπατήσαμεν λοιπὸν τὴν ὁδόν, ἥτις πρὸ ἡμῶν εἶχε χαράχθῃ· πιστεύομεν δὲ μόνον ὅτι, διὰ τὸ ὅποιον ἡδυνήθημεν νὰ δώσωμεν ὁμοειδὲς εἰς τὴν Κυβερνήτην, ἐμῶν καμὲν εἰς αὐτὸν μὲ θῆμα σταθερώτερον καὶ γνῶμην ἀποφασιστικωτέραν, Παρεδέχθημεν ἐκεῖνο τὸ σύστημα, εἰς τὸ ὅποιον δὲν διττῶν ζομεν νὰ δώσωμεν τὸ ἀληθινὸν ὅτιμα, ἀποκαλοῦντες αὐτὸ σύστημα εἰρηνοποιῶν, ἐπειδὴ τὸ ἐνομίσαμεν ὡς τὸ ἀσφαλέςτερον, ἐνταῦθα καὶ τὸ ἀξιώτερον· ἐπειδὴ, θαρρύνοντες εἰς τὴν ἀκαταμάχητον ἀνδρίαν τῶν στρατιωτῶν μας, ἐστοχάσθημεν ὅτι ἀπέκειτο εἰς τὴν πατρίδα μας καλλιωτέρα τύχη καὶ μοιμωτέρα δοξα, ἐὰν κατελάμβανε τὸν πρῶτον ἐργὴν Εὐρώπῃ τόπον τοῦ πολιτισμοῦ διὰ τὴν ἐπιρροίαν μᾶλλον τῆς ἠθικῆς τῆς δυνάμεως, ἢ διὰ τὸν ἰσχύοντα λογικὴν τῆς.

» Ἡ κατάστασις τῆς Εὐρώπης, τὰ συμφέροντα τῶν Δυνάμεων, ἡ προαιρεσις καὶ ἡ διαγωγή αὐτῶν, τὰ ἀπὸ ἐξ μηνῶν συμβεβηκότα, τὰ πρὸ ὧν ἡμερῶν πλησίον ἐδῶ γεγονότα, αὐταὶ εἰς πόλεμοι, εἰς τοὺς ὁποίους ἡγωνισθήμεν, ἡ τοὺς ὁποίους εἶδομεν, πάντα μᾶς ἀποδείχνουν, πάντα μᾶς ἐπιτρέπουν νὰ στοχαζώμεθα καὶ νὰ ὁμολογῶμεν ὅτι ἡ εἰρήνη τοῦ κόσμου δύναται νὰ διατηρηθῇ, καὶ ὅτι πρὸ πάντων αὐτὴ ἐξήρτηται ἀπὸ τὴν Γαλλίαν.

» Ἀλλὰ πρέπει νὰ Δέλῃ αὐτὴν ἡ Γαλλία ὅτι καὶ ἂν πάθῃ καὶ ἐκ παντὸς τρόπου; Ὅχι, ὅχι, Κύριοι, καὶ διὰ τὸ ἀποφύγωμεν τὸν πόλεμον, δὲν Δέλομεν ζητήσῃ κάμμιαν θυσίαν ἀπὸ τὴν τιμὴν τοῦ ἔθνους, ζητοῦμεν δὲ αὐτὴν ἀπὸ τὰ πάθη καὶ τὰς θεωρίας.

» Τί λέγουσιν αἱ θεωρίαι; Ὅτι ἀντικειμένων τῶν ἀρχῶν τῆς ἡμετέρας Πολιτείας, εἰς τὰς τῶν μεγάλων ἡπειρωτικῶν ἐπικρατειῶν, τὸ παρεπόμενον τῆς ἐναντιότητος ταύτης Δέλει εἶναι ὁ πόλεμος. Δὲν δύναται ἄρα νὰ σωθῇ τῆς Γαλλίας ἡ ἐλευθερία εἰμὴ μὲ τὴν κατάκτησιν τῆς οἰκουμένης; Ἡ θεωρία αὕτη ἀνασκευάζεται ἐκ τῶν συμβεβηκότων. Ἐν ἔτος εἶναι ἀφότον ἡ Γαλλία διαπραγματεύεται μὲ διαφόρους Πολιτείας τῆς Εὐρώπης, ὁποιαδήποτε καὶ ἂν εἶναι ἡ ἐσωτερικὴ διοίκησίς των· αἱ δὲ συμβάσεις, τὰς ὁποίας κάμνει μετ' αὐτῶν, ἐκτελοῦνται πιστῶς, καὶ δὲν ἔπαυσεν ἐπικρατοῦσα μεταξὺ τῶν μεγάλων Δυνάμεων ἡ συμφωνία, καὶ ὁπότε ὁμοίως συνήργησαν εἰς τὸ νὰ ἐγείρωσι θρόνους καὶ νὰ δημιουργήσωσιν ἔθνη.

» Τὰ δὲ πάθη, καὶ τε ὑπὸ εὐκλεῶν ἀναμνήσεων, καὶ τε ὑπὸ δυσθυμίας πατριωτικῆς ἐξαπτόμενα, ζητοῦν τὸν πόλεμον, τώρα μὲν ὡς ἡδονὴν, τώρα δὲ ὡς ἀντάλλαγμα φαίνεται εἰς εὐχάστες τινὰς νέους ὅτι διὰ τοῦ αἵματος μόνον δύναται νὰ ἐξαλειφθῶσι αἱ ἀναμνήσεις τοῦ πένθους καὶ τῆς φθοᾶς.

» Τοιοῦτοτρόπως, Κύριοι, ὁ πόλεμος ἡθελεν εἶναι ἡ αἰτία εἰμωμένη τῶν ἔθνων ἀπὸ ἐκδικήσεων δὲ εἰς ἐκδικήσεις

καὶ ἀπὸ ἀνταδικίων εἰς ἀνταδικίας, ἡ μόνη λύσις τοῦ φοβικοῦ δράματος τῆς ἱστορίας ἤθελεν εἶναι ἡ ὑπὸ τῆς καταπορέας τοῦ ἐνὸς ὅλων τῶν λαῶν ἐξολόθρευσις.

«Κύριοι, ἐπιμαρτύρομαι τὴν ἀθάνατον ἀστραπὴν τῆς ἐπαναστάσεώς, μαί, ἐπιμαρτύρομαι τὸ παρὰ πάντων τῶν ἑθνῶν πρὸς τὴν ἀνακτηθεῖσαν ἡμῶν αὐτονομίαν πρόθυμον σέβας· ἡ Γαλλία ἐπανελάβε σήμερον ἐν τῇ Εὐρώπῃ ἐκείνην τὴν πρέπουσαν εἰς αὐτὴν θέσιν, τὴν ὁποίαν τῆς εἶχεν ἐπὶ πολὺν καιρὸν ἀρπάσει ἡ εἰς τοῦ, ἐξω ὑπεδεδουλωμένη Κυβέρνησις. Πρὸς δὲ τούτοις τὰ ἐν τῷ βραχεῖ ἱστορήματι ἐνὸς ἔτους κατορθώματα τῆς διπλωματίας καὶ τῶν ὁπλῶν μας ἀρκούντως ἀποδεικνύουν, Κύριοι, ὅτι πολιτικὴ τῆς εἰρήνης δὲν εἶναι πλέον θυσία, ὥς οὐδὲ πᾶσι τῆς φαντασίας. Ἀς λαλήσωσι τὰ πράγματα.

«Ἡ Πορτογαλλία εἶχε καταπατήσῃ πρὸς τινὰς τῶν ἄλλων τὰ δίκαια τῆς ἀνθρωπότητος. Ἡ Κυβέρνησις εἶχεν ἀναγγεῖλαι εἰς τὴν Γαλλίαν ὅτι θέλει λάβει ἱκανοποιήσῃ ἢ δικαιοσύνην, καὶ ἡ δίκη ἐδόθη καὶ ἱκανοποιήσῃς κατορθώθη.

«Ἐν τῇ Ἰταλίᾳ εἶδατε, ὡς εἰχομεν ἀναγγεῖλαι ἐκ τοῦ βήματος τούτου, ὅτι τὰ στρατεύματα τοῦ τῆς Αὐστρίας Ἀρτοκράτορος ἀνεχώρησαν ἐκ τῶν Ῥωμαϊκῶν ἐπαρχιών. Ἡ Ῥωμανδιόλα εἰρήνευσεν ἐκείνη ἡ ἀσθενὴς ἐπανάστασις, ἣτις δὲν εἰσπύρει νὰ τὴν ἀπελευθερώσῃ, δὲν συνεπιφέρει τὴν δυ-ἀστευσίν της· ἔγειναν ἐπωφελεῖς μεταρρυθμίσεις, χάρις, ἐν μέρει, εἰς τὰς ἡμετέρας διαπραγματεύσεις. Τί πλείονον ἠδύνατο νὰ γένη; Τὰ συμβεβηκότα τῆς Ἰταλίας εἶχεν ἀρχίσει, ὅταν ἐσυστάθῃ τὸ Ὑπουργεῖόν μας· ἡμεῖς εὐομεν τετελεσμένην τὴν εἰς τὸ Δουκάτον τῆς Μοντίνης, εἰσβολήν· οἱ Αὐστριακοὶ ἐπορεύοντο πρὸς τὴν Ῥωμανδιόλαν· ὑπεσχέθη δὲ τότε ἡ Κυβέρνησις ὅτι, ἂν ἔμβωσι, δὲν θέλουν μείνει εἰς αὐτήν· ἡ ὑπόσχεσις αὕτη ἐξεπληρώθη· ἡ Ἰταλία ἀναπνέει, καὶ, χωρὶς ἡμῶν, ἤθελε γένη ἴσως· Διαιτρον φονικῶν ἀντενεργειῶν.

«Δυνατοτέρα μὲν τῆς Ἰταλίας, μᾶλλον δὲ κινδυνεύουσα, ἡ Πολωνία, ἐξαιρετικῶς πῶς ἐφέλκει τὴν προσοχὴν τοῦ κόσμου. Θεαταὶ τῆς ἡρωϊκῆς ἀνδρίας της, καὶ ἀνησυχούντες διὰ τοὺς κινδύνους της, μετέχομεν τῆς ἐνδομύχου ἐκείνης συμπαθείας, τὴν ὁποίαν αἰσθάνεται ἡ Γαλλία ὑπὲρ τοῦ ἔθνους, τοῦ ὁποίου ἡ δοξα καὶ ἡ συμφερά τοσάκις ἤνωσαν τὴν τύχην του μὲ τὴν τύχην αὐτῆς· συμπαθείας, ἣτις ἐξηγήθη διὰ πανδήμιον πράξεως. Ἀλλ' αἱ εὐχαὶ ἄλλο δὲν δύνανται νὰ εἶναι εἰμὴ ἀποδείξεις πόθου ἀνωφελῆς. Τὴν αὐτὴν τὴν κάμμιαν μεσιτείαν δὲν εἶχε γένη ἀκόμη ὑπὲρ τῆς Πολωνίας. Ἡμεῖς ἐσυμβουλευσαμεν τὸν Βασιλέα νὰ προτείνῃ πρῶτος αὐτὸς ταύτην. Παρεκινήθησαν οἱ Σύμμαχοί του νὰ ἐκθῶσι μετ' αὐτοῦ διὰ νὰ στήσωσι τὴν πάλιν, καὶ νὰ βεβαιώσωσιν εἰς τὴν Πολωνίαν ὑπαρξίν ἐθνικότητος ὑπὸ καλητέραν ἐγγύησιν. Αἱ διαπραγματεύσεις αὗται ἀδιακόπως γίνονται, καὶ τὰς ἀκολουθεῖμεν μετὰ μερίμνης, ἐπειδὴ τὸ αἶμα χύνεται, ὁ κίνδυνος εἶναι εἰς ἀκμὴν, καὶ ἡ νίκη δὲν εἶναι πάντοτε πιστή. Ὅθεν, ἐνῶ ἐκατηγορούμεθα διὰ νομιζομένην ἀδιαφορίαν, καθημέραν ἐπροσπαθούμεν νὰ μεταχειρισθῶμεν νέα μέσα παρεμβάσεως.»

Ἐνταῦθα ἐξακολουθεῖ ὁ Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργείου ὅτι, καὶ μὴ ἦτο δυνατὸν νὰ ἐπιχειρηθῇ ἡ Γαλλία τὸν καθολικὸν πόλεμον, διὰ νὰ βοηθήσῃ τὴν Πολωνίαν, ἡ ἀπόστασις εἶναι τόσο μεγάλη, ὥστε ἀντὶ νὰ φθάσῃ νὰ τὴν σώσῃ, ἤθελε τὴν ἀπολέσει. — Λεγεῖ ἔπειτα περὶ τοῦ Βελγίου ὅτι ἡ ἐκλογή τοῦ Λεοπόλδου ἦτο πολιτικὴ, καὶ ὅτι

μὲ εὐχαρίστησιν ἀπεδέχθη αὐτὴν ἡ Γαλλία, ὡς ἀμέτοχος τῶν ὑπέστων δυσπιστιῶν, αἵτινες ἀλόγως εὐρίσκονται εἰς τὴν φαντασίαν τινῶν· ὅτι ἡ κατεδάφισις τῶν φρουρίων θέλει ἐξαλείψει καὶ τὰ τελευταῖα ἰχνη τοῦ 1815· ὅτι ὁ κατὰ τῆς Ὀλλανδίας πόλεμος εἶναι ἡ ἐπιβεβαίωσις τῆς καθολικῆς εἰρήνης.)

«Τοιοῦτοτρόπως, Κύριοι, μὴ ὅλας τὰς προρρήσεις, αἵτινες ἀπὸ πολλοῦ μᾶς κατήγγελλον ὅτι μετ' αὐτὸ πολὺ ἡ κατὰ τὴν Εὐρώπῃ ἀπόλυτος ἐξουσία ἐμελλε νὰ βιάσῃ τὴν Γαλλίαν νὰ περιορισθῇ εἰς τὸ νὰ ὑπερασπίζεται τὴν ἰδίαν αὐτῆς αὐτονομίαν, καὶ ὅτι οἱ Παρίσιοι ἤθελον ἰδεῖ πάλιν τοὺς ξέους, ἡ Γαλλία, σύμφωνος μὲ τὴν Εὐρώπην, ὑπάγει σήμερον νὰ ὑπερασπισθῇ καθ' ἐνὸς μεμονωμένου Μονάρχου τὸν ὑπὲρ αὐτονομίας ἀγῶνα λαοῦ γείτονος καὶ φίλου· αὐτονομίας γεννηθείσης ἐκ τῆς ἡμετέρας ἐπαναστάσεως... Ἡ Γαλλία προστατεύει, σύμφωνα μὲ τὴν Εὐρώπην, ἐπανάστασις προελθοῦσαν ἐκ τῆς Ἰουλιανῆς, καὶ θέλει ἰδεῖ κρημνιζόμενα τὰ φρούρια τὰ κατ' αὐτῆς τῆς Γαλλίας ὑπὸ τῆς ἱερᾶς Συμμαχίας ἐγγηγεμένα.

«Ἰδοὺ ἐμπράκτως ἀποδεικνύεται ὅτι ἄνευ τῆς Γαλλίας, ἄνευ τῶν ὑπ' αὐτῆς πεπραγμένων, οἱ τόποι τῆς Ἁγίας Καθέδρας ἤθελον γέμει ξένων στρατιωτῶν, προγραφῶν καὶ δημεύσεων· ὅτι ἄνευ τῆς Γαλλίας πρὸ πολλοῦ ἤθελεν ἐξολοθρευθῇ ἡ Πολωνία ἀπὸ τὰς ἠνωμένας προσπάθειας τῶν περικυκλωσῶν αὐτὴν τριῶν Δυνάμεων· ὅτι ἄνευ τῆς Γαλλίας τὸ Βέλγιον ἤθελε κατασπαράττεσθαι ὑπὸ τῆς ἀναρχίας, καὶ ὑποπέσει εἰς τὴν ἐπ' ἀνάδοτον τῆς προτέρας καταστάσεως. Ὅχι μόνον λοιπὸν δὲν ἐγκατέλιπεν ἡ Γαλλία τοὺς ἐκ τῆς ἐπαναστάσεώς της κινηθέντας λαοὺς, ἀλλὰ καὶ χωρὶς νὰ κάμῃ κάμμιαν πρόκλησιν αὐτῇ, παρέσχεν εἰς αὐτοὺς τόσας εὐεργεσίας, ὅσας θυσίας ἠδυνήθη νὰ κάμῃ ὁ ἀνθητός προσηλυτισμός. Αὕτη ἐβεβαίωσε μὲν εἰς τὸ Βέλγιον τὴν αὐτονομίαν καὶ τὴν ἐθνικότητα, κατέστησε δὲ εἰς τὴν Πολωνίαν ὀλιγώτερον ἄνισον τὸν ἀγῶνα, εἰς τὸν ὁποῖον ἡ παρέμβασίς μας ἤθελεν ἐπιφέρει ἄλλας ἀποφασιστικώτερας, καὶ ἀπηλόλαξε τὴν Ἰταλίαν τῶν ἐλεεινοτάτων συνεπειῶν τοῦ ἀποτυχόντος ἐπιχειρήματός της· διετηρήθη δὲ ἡ καθολικὴ εἰρήνη· καὶ διατηροῦσα ἡ Γαλλία τὴν καθολικὴν εἰρήνην, ἀποκατέστη ἱκανὴ νὰ κάμῃ τὸν πόλεμον. Ἐπανελάβε δηλαδὴ τὴν ἐπιρροήν της, ἔδειξε τὴν σύνεσίν της καὶ ἐπανόρθωσε τὴν δυνάμιν της. Κατωρθώσαμεν, Κύριοι, τὰ ἀποτελέσματα ταῦτα ἐν ὀνόματι τῆς Ἰουλιανῆς ἐπαναστάσεως, ὠφελθέντες ἀπὸ τὸν ὥραιο αὐτῆς χαρακτήρα. Μὴ θέλετε ν' ἀπατάσθε κατὰ τοῦτο· ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον τόσο ταχέως ἐσύστησε τὴν ὑπόληψίν της εἰς τὴν Εὐρώπην, καὶ ἀπεστόμωσε τοὺς ἐχθρούς της, εἶναι πρὸ πάντων ὁ καλὸς σκοπὸς καὶ ἡ ἔμφρων διαγωγή της. Δηγήθη ἡ ἐπανάστασις μας, διότι ἦτο δίκαια καὶ ἀναγκαῖα· καὶ διὰ νὰ συμπληρωθῇ, δὲν ἔπραξεν εἰμὴ ὅσον ἦτον ἀναγκαῖον καὶ δίκαιον. Ἐσεβάσθη δὲ πρὸς τούτοις ὅλων τὰ δίκαια καὶ ἐφείσθη ἐκάστου τὰ συμφέροντα. Ἐντεῦθεν τὸ σέβας, τὸ ὁποῖον πανταχοῦ ἠναγκάσθησαν νὰ τὴν προσφέρωσιν· ἐντεῦθεν ἡ ἐθνικὴ ἐξουσία, τὴν ὁποίαν μετήλθομεν ἐν ὀνόματι αὐτῆς. Δὲν ἐπροσθράμεμεν εἰς τὴν ὕλικὴν δυνάμιν, ἀλλ' ἐπεκαλέσθημεν τὸ νόμιμον, τὴν δικαιοσύνην καὶ τὴν Εὐρωπαϊκὴν εὐταξίαν· ἐὰν δὲ ἡξιώθημεν ὅλης τῆς ἐμπιστοσύνης, τοῦτο προήλθεν ἐκ τοῦ ὅτι οἱ λόγοι μας συνεφώνουν μὲ τὰς πράξεις τῆς Γαλλίας.

«Σπανίως, καὶ οὐδέποτε ἴσως εἶχεν, ἀπόλεμος οὕτως ἡ Γαλλία, τηλικούτον βάρος εἰς τὴν πλάστιγγα τῆς Εὐρώ-

ως. Δὲν εἶναι τί, τὸ ὅποιον νὰ ἐξήγησε πρὸς τὸ ἄμεσον αὐτῆς συμφέρον καὶ νὰ μὴν εἰσηκούσθῃ καμμιᾶς ἄλλης Δυνάμεως ἐπιρροὴ δὲν εἶναι τὴν σήμερον ἀνωτέρα τῆς ἰδικῆς τῆς. Διὰ νὰ τὴν διατηρήσωμεν ὅμως, δὲν πρέπει νὰ λησμονήσωμεν μὲ ποίας Δυσίας κατωρθώθῃ. Τὸ πρὸς τὴν ἐθνικότητα πάντων τῶν λαῶν καὶ πρὸς τὰ δίκαια πάντων τῶν θρόνων σέβας μας εἶναι τὸ πρῶτιστον ἀπαιτούμενον διὰ νὰ σέβωνται καὶ ἡμᾶς οἱ λαοὶ καὶ οἱ βασιλεῖς. Ἡ Εὐρώπῃ πιστεύει εἰς τὸ κύρος τοῦ ὀρθοῦ ἡμῶν λόγου, καὶ ἐξ αἰτίας τοῦ ὀρθοῦ μας λόγου, δὲν εἰσπореῖ νὰ πειραχῇ διὰ τὴν μεγαλεφροσύνην μας. Ἀλλ' ἂν ποτε ἀφεθῇ ἡ Γαλλία εἰς τὸ φατριαστικὸν πνεῦμα, εἰς τὸν χιμαρρὸν τῶν δημοτῶν παθῶν, θέλει ἀποβάλλει πάσαν τὴν ἐπιρροήν της, καὶ ἀναγκασθῇ νὰ ἀντικαταστήσῃ τὴν βίαν. Εἶναι λοιπὸν ἀληθὲς τὸ νὰ εἴπω τις ὅτι ἡ εἰρήνῃ τοῦ κόσμου ἐξήρηται ἀπὸ τὴν ἐσωτερικὴν κυβερνήσιν τοῦ τόπου μας.

» Καὶ σεῖς δὲ, ὦ ἄνδρες, οἵτινες τοσοῦτον συνεβάλετε εἰς τὴν σύστασιν τῆς Κυβερνήσεως ταύτης, συλλογίσθητε ὅλον τὸ βάρος τῶν ὁποίων ἔχετε νὰ κάμετε ἀποφάσεων. Ἡ συζήτησις, εἰς τὴν ὅποιαν καταγίνεσθε, θέλει κρίνει πιθανῶς τὴν μέλλουσαν τύχην τῆς Εὐρώπῃς. Διὰ νὰ εἴπω τὴν ἀλήθειαν, τὰ προκείμενα ζητήματα εἶναι ὁ πόλεμος καὶ ἡ εἰρήνη. Τοῦτο ἔχετε εἰς τὴν διάνοιαν, καὶ τὸ Σύνεδριον, μετέρχόμενον ὅλην τὴν δύναμίν του, ἂν γιωρίζῃ καὶ ὅλην τὴν εὐθύνην του. Ἡ ἰδική μας δὲ μαὶ τρεμάζει ἔχοντας ὑποστήριγμα τὴν ἐμπιστοσύνην σας, ἥτις μὴ δύναται νὰ ἐπαρρήνῃ τοὺς ἀφιερωμένους εἰς τὰ κοινὰ πράγματα. Δὲν δυναμέθα ὅμως νὰ ὑψηρετήσωμεν αὐτὰ, Κύριοι, εἰμὶ ἰμμένοντες εἰς τὰς ἀρχάς μας, καὶ ἐπομένως, ἀφοῦ καὶ σεῖς γίνετε συμπράκτορες. Γιωρίζετε δὲ αὐτὰς, σὰς ἐξηγήθησαν, ἐξηγήθησαν εἰς τὸ ἔθνος καὶ εἰς τὴν Εὐρώπην ἐκ τῶν δύο ἐκείνων λέξεων, αἵτινες ἀπεκρίνονται εἰς τοὺς φίλους καὶ τοὺς ἐχθρούς μας τοὺς τε ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ. ἐκ τῶν δύο ἐκείνων λέξεων, αἵτινες χαρακτηρίζουν ἀμφότερα τὰ συστήματα ἡμῶν, το τε τῆς ἐσωτερικῆς κυβερνήσεως καὶ τὸ τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς ἐκ τῶν δύο ἐκείνων λέξεων, αἵτινες συγκεφαλαιοῦν τὰς γνώμας καὶ τὰ συμφέροντα τῆς Γαλλίας: Ὁ Χάρις καὶ ἡ Εἰρήνη.»

Ἀξιόπιστα ἐκ Βιέννης γράμματα ἀναφέρουν ὅτι οἱ τῆς Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας Πρέσβεις, ἔδωκαν εἰς τὴν Αὐλὴν τῆς Αὐστρίας διακοινῶσιν διαλαμβάνουσιν τὰ ἑξῆς:— Ἐπειδὴ ἡ εἰς τὰ πράγματα τοῦ Βελγίου παρεμβασίς, ἐπέφερε εὐτυχέστατον ἀποτέλεσμα, ἐμπόδισα τὴν ἐπέκειναι αἱματοχυσίαν, ἐξασφάλισα τὴν ἡσυχίαν τῆς Εὐρώπῃς, καὶ διαρρυθμίσασα τὰ συμφέροντα τῶν διαμειχόμενων μερῶν καὶ ἐπειδὴ παρομοία παρέμβασις εἰς τὴν ὑποθεσιν τῆς Πολωνίας ἡδύνατο νὰ προξείῃ ἡ ἐπίση. ὠφέλιμον ἀποτέλεσμα, αἱ Κυβερνήσεις τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἀγγλίας παρακινεῖν τὴν Αὐστριακὴν Αὐλὴν νὰ συνδράμῃ μετ' αὐτῶν ὥστε νὰ κατορθώσωσιν αὐτὸν τὸν σκοπόν.

Μέχρι τῆς ὥρας δὲν ἐλήφθη καὶ ἐν μέτρον, πιστεύου ὅμως οἱ ἐν Βιέννῃ ὅτι θέλει συγκατατεθῇ ἡ Αὐστριακὴ Κυβερνήσις εἰς τὴν ἐφῆσιν τῶν Αὐλῶν τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Γαλλίας.

(Ἐφ. Αὐγούστου.).

Ἐκ τοῦ ἐν Λέδικο Ῥωσικοῦ στρατηγείου, 28 Ἰουλίου. — Μετὰ τὴν ἐπιθετικὴν κίνησιν, τὴν ὅποιαν ἔκαμεν ὁ Ῥωσικὸς στρατὸς ἐκ τῆς ἀριστερᾶς εἰς τὴν δεξιὰν ὁχθὴν τῆς Ψούρας, ἐστρατοπέδευσε μετὰ τῆς Νευορέβ, ὅπου ἐστίαθῃ ὁ Κόμης Βίτ ὁ τῆς προσβοφυλακῆς ἡγεμὼν, καὶ τῆς Ἀρκαδίᾶς, ὅπου ἐστρατοπέδευσεν ὁ Μέγας Δούξ Μιχαήλ. Ἡ δὲ Λόδιξ, κεντρικὸν στρατηγεῖον τοῦ στρατάρχου Πασκεύιτς ἐπὶ τῶν δύο χειλέων τῆς Ψούρας, φυλάττεται ὑπὸ τοῦ στρατεύματος τοῦ Κόμητος Πάλην Α. Ὁ στρατηγὸς Γερστενζεῦ, ἀφήσας τοὺς ἱκανοὺς νὰ φυλάττωσι τὰς πρὸς τὸ Κούτνιον καὶ Γοστυνῖνον ὁδοὺς ἐπέστρεψε μετὰ τοῦ λοιποῦ στρατεύματός του εἰς τὸ γενικὸν στρατόπεδον. Ὁ στρατηγὸς Ἀνρέπ ἐκαθάρισε τὸν μέχρι τῆς Βάρτας τόπον ἀπὸ τὰς ἐκδρομὰς τῶν ἐπαναστατῶν. Ὁ στρατηγὸς Νίστιτς ἐπροχώρησε πρὸς τὸ Κάλισχον, ὅπου λέγεται ὅτι πολυάριθμον μέρος τῶν ἐντοπίων ἀνεκρηγύχθη ὑπὲρ τοῦ Μ. Αὐτοκράτορος Νικολάου.

— Ἡ ἐφημερίς τῆς Σιλεσίας τῆς 4 Αὐγούστου ἀναφέρει ὅτι, ἐγγισάντων τῶν Ῥώσων εἰς τὸ Κόλον, ὅλα τὰ Πολωνικὰ στρατεύματα ὑπεχώρησαν. Οἱ Ῥῶσοι τηροῦν ἄκραν πειθαρχίαν καὶ μετριότητα. Ἡ χαλασμένη γέφυρα τῆς Βάρτας μετεσκευάσθη, καὶ χθὲς διήλθον δι' αὐτῆς Κοσάκοι καὶ ἄλλοι, οἵτινες ἐστρατοπέδευσαν εἰς τὴν Κλοδαῦαν. Ὁ στρατηγὸς Δομπρόφκης διωρίσθη ἀρχηγὸς τῆς προσωρινῆς Κυβερνήσεως. Περιεμένετο δὲ νὰ γένη ἀποφασιστικὴ τις μάχη εἰς τὰ περίξ τῆς Βαρσοβίας.

(Τετ. Παρατηρ.)

Ἐκ Παρισίων, 11 Αὐγούστου. — Ἐφῆς ἦλθε δι' ἐπισήμου εἰδήσεως ἡ ἑλπίσις τῆς νήσου Ἀγ. Μιχαήλ, τῆς πλανισιωτέρης ὅλων τῶν Ἀζωρίων, παρὰ τῶν στρατευμάτων τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Πορτογαλλίας, ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ Κόμητος Βιλλαφλώραν. — Ἡ πόλις παρεδίθη τὴν 23 Ἰουλίου μετὰ δύο ἡμερῶν ἀντίστασιν. Συνίστατο δὲ ἡ φρουρὰ ἐκ 3,500 Ἰσραλιωτῶν. — Ἡ Βασίλισσα Δόνα Μαρία ἀνηγορεύθῃ ἐν μέσῳ τῶν ἀνευφημιῶν τοῦ λαοῦ.

(Ἀγγελος τῶν Συνεδρίων.)

Ἐκ Βιέννης, 5 Αὐγούστου. — Δὲν εἶναι πλέον ἀμφιβολία, ἡ χολορρία εἰσεχώρησεν εἰς τὸ Ἀρχιδουκάτον τῆς Αὐστρίας μ' ὅλην τὴν ὑγεινομικὴν διάφραξιν, πέντε χωρία ἐμολύνθησαν. Νέα αὕτη ἀπόδειξις τοῦ μᾶλλον ἐπίδημικοῦ ἢ κολλητικοῦ χαρακτῆρος τῆς νόσου, παρεκτὸς μόνον, ἂν μετεδόθῃ ὑπὸ λαθρεμπορῶν. Ἐπικρατεῖ πάντοτε ἀκμάζουσα εἰς τὴν Οὐγγαρίαν, τὴν Τρανσυλβανίαν καὶ τὴν Γαλλαικίαν. Ὁρμητικώτατῃ ὅμως εἶναι εἰς τὴν Μολδαβίαν καὶ Βλαχίαν: ἀπὸ 140 ἕως 150 ἀποθνήσκουν καθ' ἡμέραν εἰς τὸ Βουκορέστιον.

Χθὲς ἀπέθανε τις ἐν Βιέννῃ μετ' ὅλα τὰ συμπτώματα τῆς χολορρίας, καὶ ἐπεριορίσθη ἡ οἰκία. Πλείστοι τῶν εὐπόρων κατοίκων τῆς πόλεως ταύτης μετοίκησαν εἰς τὰ δασικὰ τοῦ βασιλείου διὰ νὰ ὑπάγουν εἰς τὴν Γαλλίαν, ἢ εἰς τὴν Ἰταλίαν ἔτι δὲ πλείοτεροι ξένοι ἐδιώχθησαν ἀπὸ τὴν ἀστυνομίαν.

(Ὁ Μονίτωρ.)